

Για άλλο ανυπόγραφο, άγνωστο και μη αρχειοθετημένο με άλλο τρόπο υλικό, [πατήστε εδώ](#).

Η επίθεση του κεφαλαίου, η θεσμική τζιαι η εναλλακτική αριστερά (Blog Ανάφεντος) (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο κυκλοφόρησε στο blog Ανάφεντος τον Σεπτέμβρη του 2011.

Περιεχόμενο

Η επίθεση του κεφαλαίου, η θεσμική τζιαι η εναλλακτική αριστερά.

1.

Βιώνουμε μια πρωτοφανή επίθεση του κεφαλαίου ενάντια στην κοινωνία. Η θεσμική αριστερά ως κρατική εξουσία προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα στις αντιφάσεις που προκαλεί η διαχείριση του καπιταλισμού στη δεδομένη ιστορική συγκυρία.

2.

Η έκρηξη στο Μαρί τζιαι η απόπειρα πολιτικού πραξικοπήματος που ακολούθησαν, ελειτούργησαν σαν καταλύτης στην επιτάχυνση τούτης της διαδικασίας που αποτελεί στην ουσία της μια ανηλεή επίθεση του κεφαλαίου.

Στο επίπεδο του θεάματος εκφράζεται ως αντιπαράθεση της ακροδεξιάς, στις διάφορες της αποχρώσεις, με την θεσμική αριστερά που διαχειρίζεται στην παρούσα ιστορική συγκυρία την εξουσία. Το κλασικό τηλεοπτικό genre της “εθνικιστικής υστερίας” προβάλλεται σε επανάληψη για πολλοστή φορά. Ο κυρίαρχος εθνικιστικός λόγος ανεμπόδιστος τζιαι πριμοδοτούμενος που την συντριπτική πλειοψηφία των ΜΜΕ πατά κυριολεκτικά πάνω σε πτώματα για να υπερασπίσει την μαννοκικκίροσύνη του.

3.

Μα τζιαι η μαννοκικκίροσύνη του εθνικιστικού λόγου εν η θεαματική διάσταση των πραγματικών δυνάμεων που τον συντηρούν τζιαι αναπαράγουν. Οι συντεταγμένες εντοπίζονται στα κομβικά σημεία που διασταυρώνεται το κεφάλαιο - προπάντων με την συγκεκριμένη μερίδα του κεφαλαίου που δεν θέλει λύση του κυπριακού - με το βαθύν κράτος του στρατού τζιαι των διαδρόμων των υπουργείων, το παρακράτος της ακροδεξιάς τζιαι της εκκλησίας τζιαι τη συντριπτική πλειοψηφία των ΜΜΕ.

Η μαννοκικκίροσύνη του οποιουδήποτε “αριστερού” εθνικιστικού λόγου είτε εσυντάχτηκαν μαζί τους στον νέον εθνικιστικό παροξυσμόν, κουβαλώντας νερό στο μύλον των “άρτι αφυπνισθέντων”, είτε υποχρεώθηκαν - προς το παρόν - σε μια σιωπή. Ελπίζει κάποιος τζιαι σε περισυλλογή.

4.

Ο παρών εθνικιστικός παροξυσμός έσει τα χαρακτηριστικά του 2004. Τζιαι οι θκυο διαφέρουν που άλλους που επροηγηθήκαν λόγω των εμφυλιοπολεμικών χαρακτηριστικών τους, σε αντίθεση με τες “γυναίκες που ήταν να επιστρέψουν” τζιαι τες μοτόρες που δεν επιστρέψαν ποττέ τζιαι άλλους γλαφυρούς. Αν τζιαι οι δυνάμεις που συμπαρατάσσονται κάθε φοράν διαμορφώνονται ανάλογα με την ιστορική συγκυρία μέσα σε μια ρευστή κατάσταση πολιτικών σκοπιμοτήτων, οι “άρτι αφυπνισθείσες” δυνάμεις της παρούσας υστερίας ήταν σίγουρα πίσω τζιαι που ούλλες τες προηγούμενες.

5.

Η δουλειά του θεάματος ενι να αναπαράγει τον Μύθον. Τζιαι ο Μυθος αναπάραγεται μέσα που τον αυθαίρετον αλλά πάντα σιωπηλόν συσχετισμόν των σημαίνοντων τζιαι των σημαινόμενων. Μέσα που τούτην την διαδικασία, το πραγματικόν γίνεται είδωλον, γίνεται μεταφορά, γίνεται σύμβολον. 'Αμαν κλείσει κάποιος τα μμάθκια του για λλίον τζιαι φέρει στο μυαλόν τες εικόνες που κυκλοφορούν τον τελευταίον τζιαρόν που οθόνη σε οθόνη αναπαράγοντας ψηφιακά πλέον τζιαι με μεγάλην ακρίβειαν τον εαυτόν τους, αυτόματα έρχονται στο μυαλόν του πέντε- έξι εικόνες που με την σειράν τους στο συμβολικόν επίπεδον, παράγουν τον μύθον που πλάθει τούτος που τες κυκλοφορά τζια αναπαράγει. Μέρος τούτης της διαδικασίας παραγωγής του Μύθου, ένι να θολώσει η πραγματικότητα σε σημείον που να μεν μπορεί ο δέκτης να ξεχωρίσει το γεγονός που το μη-γεγονός, την αλήθειαν που το ψέμμα, το πραγματικόν που το είδωλον, την πληροφορία που τον θόρυβον, την κυριολεξίαν που τον συμβολισμόν. Έτσι τα θύματα γίνονται ήρωες, το 1974 γίνεται 2011, οι θκυο-τρεις σσι'ιλιάδες λαοθάλασσα τζιαι η αριστερά, ως πολιτικός χώρος γενικότερα αλλά τζιαι ως ιστορική εμπειρία τζιαι συνείδηση, γίνεται ο θύτης.

6.

Τούτον το τελευταίον ενι τζιαι το κυρίαρχον στοιχείον. Ούλλα τα άλλα εν το περιτύλιγμαν του Μύθου. Τζιαι μέσα που την λογικήν των συμβολισμών, η δημόσια εικόνα της αριστεράς εν ο Χριστόφκιας στον οποίον θέλουν να φορτώσουν, όϊ την ευθύνην που προφανώς υπάρχει σε κάποιον βαθμόν, αλλά την ενοχήν. Το ζήτημαν ένι ότι μαζί με την ενοχοποίηση του Χριστόφκια επιχειρείται να ενοχοποιηθεί τζιαι ολόκληρη η αριστερά, μα προπάντων η ιστορική της συνείδηση.

Τζιαι τούτον δεν αφορά μόνον την θεσμικήν αριστεράν όπως εκφράζεται μέσα που το ΑΚΕΛ αλλά τζιαι ούλλον τον χώρον που τζιαμαί τζιαι τζιαι. Που ξεκινά που τες παρυφές του ΑΚΕΛ, περνά που τους εκτός κόμματος ψηφοφόρους του σους οποίους στηρίζεται, που την αριστεράν της αριστεράς τζιαι φτάνει ως τον αντιεξουσιαστικόν/αναρχικόν χώρον. Γιατί είτε μας αρέσκει είτε όϊ, είτε τον συμπαθούμεν είτε όϊ τζιαι για οποιονδήποτε λόγον, είτε έχουμε λοαρκασμούς μαζίν του για κάτι “όχι” που θα ετοιμενώναν το “ναι”, ο Χριστόφκιας σαν ο πρώτος αριστερός διαχειριστής της εξουσίας της παρ' ολίγον αστικής μας δημοκρατίας, κουβαλά τούτον τον συμβολισμόν τον οποίον τα ΜΜΕ αναδεικνύουν σε κυρίαρχον. (Το γιατί ναν τούτη η συγκεκριμένη η δημόσια εικόνα της αριστεράς, εν μια άλλη συζήτηση που έγινεν τζιαι στο παρελθόν τζιαι εν να πρέπει να ξαναγίνει κάποιαν άλλη στιγμήν. Αλλά τούτον αφορά αποκλειστικά τζιαι μόνον την ίδιαν την αριστεράν τζιαι όϊ τον κάθε μαννοκίκκιρον).

Μέσα σε τούτην ιστορικήν συγκυρία, εν αναγκαίον να σταθούμεν τζιαι να αναγνωρίσουμεν πίσω τζιαι πέραν που τες θεαματικές της διαστάσεις την ουσία της ούλλης προσπάθειας που ένι: **ο θύτης να καταστεί η ίδια η συνείδηση της αριστεράς.** Το ζητούμενον ένι να σπιλωθεί η αριστερά με την γενικότερην της έννοιαν ως πολιτικός χώρος τζιαι ως ιστορική εμπειρία φορτώνοντας της το στίγμαν της “εγκληματικής δράσης” πράμαν που επιχειρεί να δημιουργήσει την ενοχήν στην συνείδηση της.

7.

Αν όμως αναποδογυρίσουμε τον αντεστραμμένον κόσμο του θεάματος τζιαι δούμε την πραγματικότητα που την ίσιαν, τότε δεν είναι δύσκολον να αντιληφθεί κάποιος ότι η πρωταρχική τζιαι κύρια ευθύνη για την έκρηξη στο Μαρί ανήκει στους άχρηστους τους στρατιωτικούς που ανήκουν σε έναν άχρηστο στρατόν που δεν έσει νόημα ύπαρξης τζιαι ξέρουν το τζιαι οι ίδιοι τζιαι παίζουν πελλόν για να διαιωνίζουν το είδος τους. Η προσπάθεια αποποίησης της δικής τους ευθύνης, εν η προσπάθεια να απαλύνουν την δικήν τους πραγματικήν ενοχήν.

Μέσα σε τούτα τα πλαίσια του θεάματος που συσσωρεύεται για να διαχωρίσει την πραγματικότητα που το είδωλον της, η προσπάθεια ενοχοποίησης της αριστεράς, της γενικότερης αριστεράς, προσλαμβάνει την μορφήν της εξώθησης του Χριστόφκια, που εν η δημόσια εικόνα της, σε παραίτηση. Μια παραίτηση που κάποιοι ευελπιστούν, (οἱ μόνον οι “άρτι αφυπνισθέντες”), ότι θα σημάνει τζιαι την μακροχρόνιαν, αν οἱ οριστικήν, περιθωριοποίηση της θεσμικής αριστεράς που την κεντρικήν πολιτικήν σκηνήν.

Η εξωθεσμική εναλλακτική τζιαι αντιεξουσιαστική αριστερά, έτσι τζιαι αλλιώς ποττέ δεν είσιεν να αντιμετωπίσει στα σοβαρά έναν τέθοκιον δίλημμα. Πλην όμως σε τούτην την ιστορικήν συγκυρίαν, εκ των πραγμάτων βρίσκεται αναγκαστικά στο ίδιον χαράκωμαν της προάσπισης της σχεδόν αστικής δημοκρατίας τζιαι των κατακτήσεων των εργαζομένων που τες ορέξεις της πλουτοκρατίας. Γιατί τζιαι η αστική δημοκρατία εν κατάκτηση, εν τζιαι εχάρισεν μας την κανέναν. Οποιαδήποτε άλλη επιλογή, θεληματικά ή άθελα, εξυπηρετεί τους σκοπούς του κεφαλαίου.

8.

Ο επιχειρούμενος παροπλισμός της θεσμικής αριστεράς απέναντι στην παρούσαν επίθεση του κεφαλαίου εξυπερετεί πολλαπλούς σκοπούς με βασικόν σημείον εστίασης την εξομάλυνση του δρόμου που θα πρέπει να διανύσει το κεφάλαιον για επιβάλει τους οικονομικούς του όρους του πάνω στην κοινωνίαν τζιαι την εμπέδωση της ιδεολογίας του πάνω στες συνειδήσεις των ανθρώπων.

Ο λόγος που δεν πρέπει να αφεθεί να συμβει κάτι τέθοκιον δεν έσει να κάμει με το ότι άν το ΑΚΕΛ κρατηθεί στην εξουσίαν για τους επόμενους 16 μήνες, εν να μπορέσει να προβάλει παραπάνω αντιστάσεις στην επίθεση του κεφαλαίου. Αντίθετα η διαχείριση της καπιταλιστικής κρίσης που μian αριστερήν κυβέρνηση τζιαι μέσα στες παρούσες συνθήκες, ευνουχίζει την εντελώς τζιαι οδηγά την σε τουλάχιστον αντιφατικές σχέσεις με το συνδικαλιστικόν κίνημα. Τζιαι ο λόγος ένι επειδή η ίδια δεν έσει την δυναμικήν αλλά τζιαι τα νούμερα, οἱ για να προκαλέσει τες απαραίτητες ρήξεις στο σύστημα που μπορεί τζιαι να μεν το θέλει, αλλά για να υπερασπιστεί παραδοσιακές της αξίες. Η ίδια η θεσμική αριστερά αναγκάζεται τούτην την στιγμήν να έρτει σε αντιπαράθεση με τους εργαζομένους αλλά τζιαι να αποδέχεται εξεφτελισμούς του στυλ “οἱ 2.5% αλλά 3% τζιαι αν σας αρέσκει, τζιαι αν μεν σας αρέσκει εμείς είμασταν που κόφκουμεν τζιαι ράφκουμεν”. Ακόμα τζιαι τούτον τον λεγόμενον κοινωνικόν διάλογον στες παρούσες συνθήκες δυσκολεύεται να τον υπερασπιστεί με την παραμονήν της στην εξουσίαν. Με τούτην την λογικήν, μια θεσμική αριστερά εκτός εξουσίας θα εμπορούσεν θεωρητικά τουλάχιστον να υπερασπιστεί με πιο αποτελεσματικόν τρόπον τα εργασιακά κεκτημένα.

Όμως, το ζήτημα έσει να κάμει με το ότι μέσα στα πλαίσια της συγκεκριμένης ιστορικής συγκυρίας, μια ενδεχόμενη παραίτηση του προέδρου, θα οδηγήσει την αριστεράν στο σύνολον της, στο περιθώριον, στην πλήρην αποδυνάμωση της, στον παροπλισμόν της για πολλά χρόνια τζιαι κατ' επέκτασιν στην ελαχιστοποίηση των όσων κοινωνικών αντιστάσεων της ως πραγματικόν τζιαι ιστορικόν κίνημα, εντός τζιαι εκτός ΑΚΕΛ. Τζιαι τούτον θα συμβεί σε μian τέθοκιαν περίπτωση εξώθησης της θεσμικής αριστεράς εκτός εξουσίας στην συγκεκριμένην στιγμήν. Διότι η αριστερά

στο σύνολον της, η θεσμική, αλλά θέλει εν θέλει τζιαι η εναλλακτική, θα πρέπει να κουβαλά τζιαι να διαχειρίζεται την φορτωμένη ενοχή που οι “άρτι αφυπνισθέντες” την θέλουν ναν τόοοοοοο μεγάλη όσο η ενοχή για το έγκλημα του 74. **Που δεν είναι με κανέναν τρόπον, τζιαι οποιαδήποτε προσπάθεια σύγκρισης εν αισχρή.**

Κάποιοι ίσως θα αντιπαραβάλουν το επιχείρημα ότι χρειάζεται έναν τέθκοιον ταρακούνημαν η θεσμική αριστερά για να μπορέσουν να ανοιχτούν νέες ιδεολογικές προοπτικές μακριά που τον σημερινόν συντηρητισμόν της που συχνά διολισθαίνει σε δεξιές τζιαι εθνικιστικές πραχτικές. Το διακύβευμα όμως εν τόσον μεγάλον τζιαι η επίθεση του κεφαλαίου προσλαμβάνει τέθκοιες διαστάσεις που καθιστά τούτην την συζήτησην τούτην την συγκεκριμένη στιγμήν άτοπην. Προτεραιότηταν έσκει η αντιμετώπιση της ληστρικής επίθεσης του κεφαλαίου τζιαι η προάσπιση της σχεδόν αστικής μας δημοκρατίας. Τζιαι τούτον βάλλει την εναλλακτικήν αριστεράν στο ίδιον χαράκωμαν όϊ μόνον με την θεσμικήν αριστεράν, αλλά με τον κάθε έναν που αντιστέκεται. Η πάλη πλέον έσκει ξεφύγει που το στενόν ιδεολογικόν πλαίσιον τζιαι προσλαμβάνει πρωτόγνωρες ταξικές διαστάσεις με οποιεσδήποτε συμμαχίες του παρελθοντος με την φιλελεύθερην δεξιάν να έχουν εξανεμιστεί. Μπορεί να ακούεται λλίον tribal αλλά η αλήθεια ένε ότι μέσα στην ρευστότητα της κατάστασης, μπορεί να εν πιο ουσιαστική μια συμμαχία με έναν συντηρητικόν δεξιόν εργαζόμενον συνδιακαλιστήν της ΣΕΚ που αντιστέκεται στην επέλαση του κεφαλαίου, προασπίζοντας τα εργασιακά του δικαιώματα, παρά με έναν νεοφιλελεύθερον δεξιόν αστόν. Γιατί στο τέλος της ημέρας εν η ταξική θέση του κάθε ενός τζιαι η ανάγκη που καθορίζουν την στάσην που εν να κρατήσει.

Τούτη όμως η προσέγγιση, της ευκαιρίας για ιδεολογικήν ανασύνταξην, ξεκινά που την προσδοκία που μπορεί να είσιεν ο κάθε ένας όταν αναλάμβανεν το ΑΚΕΛ για πρώτην φοράν στην ιστορίαν της Κυπριακής Δημοκρατίας την διαχείρησιν του κράτους. Ανάλογα με την προσδοκίαν, ο κάθε ένας μπορεί να πει τι έκαμεν, τι δεν έκαμεν, τι θα εμπορούσεν να κάμει, τι δεν εμπορέσεν να κάμει έστω τζιαι μέσα στα περιθώρια που μπορεί να αφήνει η διαχείριση ενός πολλά καλά εμπεδωμένου βαθέως κράτους τζιαι με συνέταιρον μάλιστα την πολιτικήν του βιτρίναν. Ενός βαθέως κράτους που φτάνει ως τες παρυφές του υποκόσμου.

Σαφέστατα, όποθθεν τζι αν το πιάσει κάποιος υπάρχει τεράστιον περιθώριον κριτικής που μπορεί να γινεί μέσα σε τούτον πλαίσιον. Όπως τζιαι ευθύνες για την έκρηξην στο Μαρί. Η ουσιαστική όμως κριτική εν τζιείνη που φκαίννει έξω που τούτα τα πλαίσια τζιαι έσκει να κάμει με μιαν γενικότερην θεώρησην του ρόλου της αριστεράς τζιαι τη σχέσην της με το κράτος τζιαι την εξουσίαν. Τζιαι ακόμα η ίδια η εξουσία που μόνη της σαν θεσμός θα έπρεπεν ναν πάντα κομμάτιν της κριτικής.

Αλλά είπαμεν, μπροστά στην βιαιότητα της επίθεσης του κεφαλαίου τζιαι με την κατάσταση να έσκει πολωθεί σε τέθκοιον βαθμόν, ο κάθε ένας εν υποχρεωμένος να πάρει θέσην. Μιαν θέσην που στο τέλος της ημέρας εν η ανάγκη που την καθορίζει τζιαι όϊ το περίσσευμα συνείδησης.

9.

Ενοχοποιώντας την αριστεράν τζιαι την ιστορικήν της συνείδησην, ταυτόχρονα επιχειρείται τζιαι η απενεχοποίηση της ακροδεξιάς σε μιαν προσπάθειαν να εξιλεωθεί η δική της διαχρονικά εγκληματική τζιαι καταστροφική δράση. Το εγχείρημα αποσκοπεί στο να φκει που το ιδεολογικόν/πολιτικόν περιθώριον τζιαι να παίξει ενα πιο ουσιαστικόν παιγνίδιν στην κεντρικήν πολιτικήν σκηνήν ως το θεαματικόν επίπεδον των “άρτι αφυπνισθέντων” δυνάμεων που έχουν συμπαραταχτεί με την εκκλησιάν τζιαι το κεφάλαιον το οποίον εκπροσωπεί.

Τούτον εν τζιαι εν ζήτημα βεντέττας ή εκδίκησης, αν τζιαι προσλαμβάνει τζιαι τούτην την θεαματικήν μορφήν μέσα στα μπλοκς τζιαι τες σελίδες του facebook. Οι στόχοι εν ουσιαστικοί τζιαι συγκεκριμένοι. Πέραν που το να στρωθεί το χαλίν για την απρόσκοπτην επέλασην του κεφαλαίου, πράμαν που εν προφανές, ένας άλλος στόχος ένε να εξανεμιστούν όποιες ελάχιστες ελπίδες έχουν

μείνει για συμφωνημένη λύση στο Κυπριακόν. Διότι έχουν κάθε λόγον οι “άρτι αφυπνισθέντες” να θέλουν να διατηρηθεί το στατους κβο. Οποιαδήποτε συμφωνημένη λύση ομοσπονδιακή, διχοτομική, ακόμα τζιαι ενιάιου κράτους (που εννοείται ούτε στο όνειρον μας) θα οδηγήσει αναπόφευκτα σε νέον σύνταγμαν. Τζιαι νέον σύνταγμαν σημαίνει πραγματικήν αστικήν δημοκρατίαν με ούλλα τα κατάλοιπα της φεουδαρχίας τζιαι της αποικιοκρατίας να πρέπει να εξαλειφθούν.

Τζιαι ανάμεσα σε τούτα που θα πρέπει να γίνουν ένι τζιαι ο οριστικός διαχωρισμός της εκκλησιάς που το κράτος. Τζιαι τούτον σημαίνει μεταξύ άλλων οἱ μόνον φορολόγηση του κεφαλαίου της εκκλησιάς, αλλά τζιαι επιστροφή της περιουσίας της στο δημόσιον, μιας τζιαι δεν θα υπάρχει πιον λόγος ναν ο κηδεμόνας της περιουσίας της ελληνοκυπριακής κοινότηας. Θέλουν το στάτους κβο, ως πάρα τζιαι. Τζιαι μαζίν με το κεφάλαιον που εκπροσωπεί η εκκλησιά, εν τζιαι το κομμάτιν του κεφαλαίου που εκπροσωπούν τα ΜΜΕ. Ταξικά συμφέροντα που διαπλέκονται. Το μόνον που τους ενδιαφέρει ενι η διαφύλαξη τούτων των ταξικών τους συμφερόντων. Τα “περί ήρώων και τάφων” εν το μαννοκικκινόχορτον.

Που τζιαμαί τζιαι τζιαι, οι αναμενόμενες εξελίξεις στον τομέα του φυσικού αερίου τζιαι στον οποίον εισάγονται πιον σοβαροί γεωπολιτικοί παράγοντες, ενδεχομένως να έχουν να κάμουν τζιαι τούτες με την προσπάθειαν εκτοπισμού της θεσμικής αριστεράς που την εξουσίαν. Θεωρώ το λογικόν να μεν θέλουν να διαχειριστεί το ΑΚΕΛ το ζήτημα.

10.

Η αλήθεια ένι ότι η θεσμική αριστερά βρίσκεται ακόμα σε κατάστασην σιοκ ως συνέπεια της έκρηξης τζιαι της επίθεσης που εδέχτηκεν τζιαι δέχεται που τότε. Κάθε προσπάθεια ανασύνταξης της οδηγεί σε νέες καλοστημένες παγίδες, τζιαι εκφραστικά τζιαι επικοινωνιακά λάθη που απομονώνονται, διαστρεβλώνονται τζιαι φαίνονται ως αυτογκόλ, όπως η φράσεις περί “απατημένης συζύγου” τζιαι άγνοιας “της γειτνίασης της βάσης με τον ηλεκτροπαραγωγικό σταθμό”. Όσον επουσιώδες τζι αν εν το ζήτημαν, άμαν αποφασίσεις να παίξεις το παιχνίδιν του θεάματος, εν να πρέπει να μάθεις να το παίζεις καλά το μαυρογέρημον.

Ο Χριστόφκας όμως τούτην την στιγμήν εν η δημόσια εικόνα της αριστεράς, είτε μας αρέσκει είτε δεν μας αρέσκει. Που τζιαμαί τζιαι τζιαι, το ότι υπάρχουν θέματα ανοιχτά με το ΑΚΕΛ, ιστορικές πληγές που ακόμα ρέουν τζιαι που πρέπει να κλείσουν εν γεγονός. Αλλά τούτον αφοράν την αριστεράν τζιαι κανέναν άλλον. Μέσα σε τούτην δε την εθνικιστικήν υστερίαν μιας νέας περιρρέουσας που προκαλεί η επίθεση του κεφαλαίου, (αλήθεια ήντα ειρωνεία να την βιώσει τούτην την φοράν τζιαι τζιείνον το κομμάτιν της αριστεράς που εστήριξεν τον Τάσον στο “όχι” του), οι προτεραιότητες εν άλλες.

Αλλά ακόμα τζιαι έτσι να ταν, η αλήθεια ένι ότι όσον τζι αν ψάξει κάποιος, ακόμα τζιαι μέσα στες πιο σκοτεινές στιγμές τζιαι πτυχές της ιστορίας του ΑΚΕΛ, όταν εδέννετον πάνω στο άρμαν του εθνικισμού, όση κριτική τζι αν ασκηθεί στην παγιωμένην κομματικήν νομενκλατούρα τζιαι στον σταλινικόν απόηχον που κουβαλά, όση κακή εκτίμηση τζι αν υπήρξε σε διάφορες ιστορικές συγκυρίες, όσον συντηρητισμόν τζι αν κουβαλά τούτην στιγμήν, όση έλλειψη οράματος ή χαλιναγώγηση του τζι αν θεωρούμεν ότι υπάρχει, σε καμμιάν περίπτωση εν μπορεί να συγκριθεί με την διαχρονικά εγκληματικήν δράση της ακροδεξιάς αλλά τζι ενός κομμαθικού της καθ' αυτόν δεξιάς. Ο Ιούλης του 1974 είναι ασύγκριτος τζιαι στο μέγεθος τζιαι στη σημασία τζιαι στες συνέπειες του τζιαι κανένα παραμύθι δεν μπορεί να το αναιρέσει τούτον!

Τζιαι τούτον αφήνοντας εκτός συζήτησης τους αγώνες τζιαι τες κατακτήσεις του ιστορικού εργατικού κινήματος στην Κύπρον που είτε το θέλουμεν είτε οἱ εκφράστηκεν κύρια μέσα που το ΑΚΕΛ. Ας συνειδητοποιήσουν ορισμένοι ότι χωρίς τούτους τους αγώνες ήταν να είμασταν ακόμα σε

συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα (πράμα που το κεφάλαιον ακριβώς επιχειρεί να ξαναεπιβάλει).

11.

Το ενδιαφέρον τζιαι ελπιδοφόρον ένι ότι, ενώ η θεσμική αριστερά είναι ακόμα σε κατάστασην σιοκ, τζιείνον που εφάνηκεν πιο έτοιμον να αντιδράσει, εν έναν κομμάτιν του αριστερού εναλλαχτικού χώρου, που πιάννει που μέσα τζιαι αριστερά του ΑΚΕΛ μέχρι τζιαι τον αντιεξουσιαστικόν/αναρχικόν χώρον, τζιαι το οποίον εκατάφερεν να παράξει τζιαι να αντιτάξει πολιτικόν λόγον ο οποίος είσιεν αρχίσει να διαχέεται κυρίως μέσα που το διαδίδυτον τζιαι τα μέσα κοινωνικής διχτύωσης που την πρώτην στιγμήν. Οι συνελεύσεις της Λεμεσού, αλλά τζιαι άλλες πρωτοβουλίες αλλού ήταν ουσιαστικής σημασίας στο να αρκέψει να παράγεται τούτος ο λόγος.

Το άνοιγμα τούτων των συζητήσεων εβοήθησεν στο να εντοπιστούν τα κυρίαρχα ζητήματα που αναδείχτηκαν μετά την έκρηξην στο Μαρί τζιαι την απόπειραν του μηντιακού πολιτικού πραξικοπήματος. Πέραν που την επίθεση του κεφαλαίου τζιαι τες διαστάσεις που προσλαμβάνει ως θέαμαν, τζιαι πέραν που την παρούσαν φάσιν του κυπριακού στην οποίαν έχουν αρκέψει να εμπλέκονται τζιι άλλοι, πολλά σοβαροί γεωπολιτικοί παράγοντες, έχουν αναδειχτεί ως βασικά ζητήματα επίσης το ενεργειακόν, το πρόβλημα της ύπαρξης του στρατού τζιαι η αντιμετώπιση της καταβόθρας του βαθέως κράτους.

Τζιαι εν γι αυτόν που μέσα στην παρούσαν ιστορικήν συγκυρίαν χρειάζονται λόγος τζιαι πρακτική ουσιαστικής κοινωνικής αντίστασης. Η επίθεση του κεφαλαίου πρέπει να ανακοπεί. Η πνευματική τρομοκρατία τζιαι ο αποικισμός της σκέψης που τα ΜΜΕ πρέπει να καταπολεμηθεί.

Μέσα σε τούτα τα πλασία ρόλος της εναλλακτικής αριστεράς ένι να λειτουργήσιν σαν η φωνή της συνείδησης μιας αριστεράς μακριά που συντηρητισμούς τζιαι κόμπλεξ εξουσίας. Μιας αριστεράς που καμμιάν σχέσην δεν πρέπει να έσιν με την σαπίλαν του συστήματος. Μιας αριστεράς που θα μπορεί να παράξει κοινωνικά οράματα.

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2010-2019](#), [2011](#), [Μη Προσδιορισμένη](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:unclassified:anafentos_blog2

Last update: **2020/09/19 13:35**

